

da sanud, et temma Herra on Turki wang-
gisse sanud, ja tedda ehk on ka Wangi wi-
dud ehk ta on muul wiisil soia läbbi sur-
ma leidnud.

2.

Hanso Jaak * külast, oli üks aus ja
truu perremees. Temmal oli pole adra-
maad läes, head wilja-maad, ja heina-
maad ka rohkeste. Ta piddas murret om-
ma maja eest ausaste sepärrast saggis tem-
male ka keik. Sel ajal raiskas Ellajas
monned aastad järrestikke Nukki orraksed,
agga temmal ommeti oli wilja küll et tem-
mal tarwis ei olnud Moisa aita kallal-
tulla, peälegi Lojuse sõmist ka. Agga tem-
ma hoidis ka wägga ennast Zomisse eest.
Ühhel Pühapäeval ta oli kirikus ja Laual
käinud; kogo miines sai ta kõrtsis monne
Zodikkutte selisi; teine ja teine pakkusid
tem-

45
temmale wäggise Sutäie Wina, temma oli
ni rummal et ta järrestikke nelli Su täit wot-
tis, ja sest ajast sadik ta hakkas jomist ar-
mastama, agga siis läks ka et temma om-
ma Maja eest enam ei woiud diete hoolt
kanda, temmal keik raisko ja hukka. Sängi-
gise, et temma joobnud oli, ja õhto omma
hoost ei korjand, murdis hunt pimmeda öe
ajal temma hobuse: teise kinni, hõrga ta
minis et ta saaks kõrtsi wõlla maksta, tei-
ne surri et temmal Lojuse sõmisest pudo oli.
Siiski tedda weel ei karristud moisa poolt,
waid, et temma siitsadik aus perremees oli
olnud, tehti temmale weel abbi, aineti moisa
poolt te ne hobbune ja paar Hõrgi. Agga jo ta
uskord oli jomisse kimpis sanud, sepärrast ei
aännud ka tema Moisa Lojuse eest enam
hoost, ja Moisa hobbune surri, teine hõrg lõppes
ka! Müid ta hakkas kartma, ja wottis seoda
rummalat nou pöggeneda, tappis õel need
monned lamba-talled, mis tal weel olid,
ja